

**KONTROVERSIELLA TIDSANGIVELSER FÖR
POLISLARM I SAMBAND MED MORDET PÅ
OLOF PALME. (23.23? 23.29?)**

Sedan Kammarrätten i Jönköping efter nära tre års betänketid beslutat att lämna ut de av Statens Kriminaltekniska Laboratorium (SKL) sekretessbelagda avsnitten av inspelningsbandet från Länsalarmeringscentralen i Stockholm (LAC) natten när Olof Palme mördades; kan det nu vara tid för en kort sammanfattning.

Vissa delar av aktuellt inspelningsband (11 av 24 samtal) har tidigare utlämnats till allmänheten. Där finns bl a den märkliga "fröken-ur-tiden" 23.28 där ambulanspersonal meddelar LAC om sin avfärd från mordplatsen, vilket hittills av de flesta debattörer ansetts vara det avgörande beviset för att 23.23 är den enda och rättvisande larmtiden från Polisens Sambandscentral (SBC). Den alternativt polisiära larmtiden 23.29 skulle således vara felaktig.

När så hela inspelningsbandet blivit offentligt ställs till att börja med frågan, vad det var för samtal som måste hemlighållas så länge. Sannolikt är det den information som lämnas mellan "fröken-ur-tiderna" 23.45.10 och 23.45.20, d v s: "-Ja, det är Birre här. -Ja, tjänare Birre, när skickade ni sjukvagnen till Tunnelgatan-Sveavägen? -Vi ska se här, vi fick larmet här hör du ... det är ... alltså 23.29 ... hör du. -23 och 29. Tack för det." (Sannolikt är det någon från SBC som ringer till Birre på LAC.)

Vidare är det nog också informationen från Birre till en kollega mellan "fröken-ur-tiderna" 23.49.0 och 23.49.20, d v s: "-Ja, det är Birre, tjänare. -Tjänare Birre, ja man får väl gratulera till att börja med. -Ja, tack ska du ha. Ja, här händer det saker. Statsministern är skjuten på Sveavägen. -Nej! -Jo, införd till sjukhus, kommer inte att klara sig."

Ja, visst fan ser du. 23 och 29.

Larmtiden 23.23 meddelades per telefon till undertecknad, Gösta Söderström, den 1 mars 1986 vid 01.15-tiden av vakthavande kommissarien på SBC Hans Kocci. Dåvarande spaningsledaren och länspolismästaren Hans Holmér har härefter vid upprepade tillfällen envist hänvisat till samma larmtid liksom dåvarande åklagaren Jörgen Almlad och vikarierande poliskommissarien Christian Dahlsgaard.

Larmtiden 23.29 har meddelats av undertecknad, dåvarande poliskommissarie och insatsledare på mordplatsen; kollegan polisassistenten Ingvar Windén samt driftledaren vid LAC Birre Engström.

Då jag saknar underlag för påståendet att Kocci, Holmér, Almlad och Dahlsgaard ljugit måste jag således konstatera att vederbörande har talat sanning och att ett polislarm utsänts per radio från SBC klockan 23.23, men jag måste samtidigt sanningsenligt omtala att jag ej hörde detta larm. Vidare måste den intressanta frågan ställas om vilka poliser som larmats och vart dessa poliser i så fall begivit sig, för när jag och Windén anlände till brottsplatsen kl 23.30, upptäckte i varje fall inte jag att några uniformerade poliser var där före oss.

Men hur blir det då med "fröken-ur-tiden" 23.28 för ambulansens avfärd från brottsplatsen till Sabbatsbergs sjukhus? Härvid kan jag inte påstå annat än att denna tidsangivelse är helt orimlig, och att inspelningsbandet måste ha manipulerats. Detta har t o m konstaterats av en ingenjör i elektronik samt en professor i matematik, vilka även ansett sig kunna bevisa att det är fel "fröken ur" som hörs på bandet.

Det skulle rätteligen enligt Televerket ha varit "fröken-ur-B" men är istället "fröken-ur-A".

Det finns två "fröken-ur-maskiner", och A-maskinen var ur funktion under mordnatten. SKL har undersökt inspelningsbandet varefter man i sakkunnigutlåtande 1988-11-25, d.nr 6269, tvärt emot de berättigade misstankarna konstaterat att "inget har framkommit som talar för att bandet skulle ha manipulerats"

Den s k juristkommissionen lämnade den viktiga frågan om de rätta polisiära larmtiderna obesvarad, medan ledamöter i den parlamentariska kommissionen drog slutsatsen att 23.23 var korrekt - och 23.29 felaktig tidsangivelse för det första polislarmet. I förundersökningsprotokollet, åtalet mot Christer Pettersson, finns åter två alternativa larmtider angivna.

Behovet av en medborgarkommision för en granskning av bl a detta viktiga delavsnitt i utredningen framstår åtminstone för undertecknad såsom oundvikligt.

Herräng, den 28 februari 1993

/G. Söderström/

